

Sygn. akt III RC 29/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Popowicz

Protokolant: sekretarz B. W.

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2021 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego M. P. reprezentowanego przez matkę M. K. (1)

przeciwko R. P.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 01 lutego 2017 roku w sprawie sygn. akt VIRC 592/16 od pozwanego R. P. na rzecz małoletniego M. P., z kwoty po 600 (sześćset) złotych miesięcznie, do kwoty **po 800 (osiemset) złotych** miesięcznie, płatne do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda M. K. (1), do 15 – go dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 13 lutego 2020 roku,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

III. nie obciąża pozwanego kosztami procesu,

IV. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi,

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować
2. za 21 dni lub z apelacją
3. odpis wyroku wraz z klauzulą wykonalności proszę doręczyć pełn. przedst. ust. mał. pow.

M., dn. 21 kwietnia 2021 roku

Sygnatura akt III RC 29/20

UZASADNIENIE

M. K. (1) działająca w imieniu swojego małoletniego syna M. P. domagała się podwyższenia alimentów przysługujących mu od pozwanego R. P. ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie sygnatura akt VI RC 592/16

z dnia 1 lutego 2017 roku z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu wskazała, że od daty ustalenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego na dotychczasowym poziomie potrzeby małoletniego M. uległy znacznemu zwiększeniu. Dziecko ma poważne problemy ze słuchem, które wymagają kosztownej terapii. Dodatkowo korzysta z odpłatnych zajęć pozalekcyjnych - piłki nożnej, pływania na basenie, które pomagają mu w rozwoju fizycznym. Matka zapewnia synowi rozrywkę w postaci wyjść do teatru, uczestnictwa w zajęciach „Fizyka ze smykem” czy „Spotkania z muzyką”.

Przedstawicielka ustawowa stara się zaspokoić potrzeby syna zarówno osobistymi staraniami, jak i też łożąc na jego utrzymanie wszelkie konieczne środki. Stara się by małoletni w kontaktach z rówieśnikami nie odczuwał dyskomfortu.

Matka małoletniego pracuje w szkole jako pracownik gospodarczy i zarabia około 4.200 zł netto miesięcznie. Ponosi bieżące koszty utrzymania, reguluje zobowiązania z tytułu kredytu hipotecznego. Dbą o codzienne utrzymanie i wychowanie syna, w konsekwencji czego zobowiązanie alimentacyjne pozwanego powinno odpowiadać aktualnym potrzebom dziecka i z uwagi na wskazane okoliczności winno być stosunkowo wyższe niż jego matki.

(pozew k. 3-7).

Pozwany R. P. w odpowiedzi na pozew domagał się jego oddalenia w całości.

Zarzucał, iż od orzeczenia przez Sąd Okręgowy w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego nie nastąpiło istotne zwiększenie potrzeb małoletniego, jego matka jest w bardzo dobrej sytuacji majątkowej, zaś on nie ma możliwości finansowych do ponoszenia wyższej kwoty alimentów.

Przyznał, że małoletni ma kłopoty ze słuchem, jednakże schorzenie to występowało już przed ustaleniem obowiązku alimentacyjnego na dotychczasowym poziomie, a zatem wydatki z tym związane były brane pod uwagę przy ustalaniu obecnie obowiązującej wysokości alimentów. Dodatkowo wskazał, że jeszcze w kwietniu 2017 roku był z synem na zabiegu usunięcia migdałka gardłowego i drenażu uszu. Czyni zatem również osobiste starania o zdrowie syna.

Zakwestionował przedstawione przez matkę powoda wydatki za udział syna w obozach sportowych.

Wskazał, że regularnie spotyka się z synem, ponosząc wówczas koszty związane z jego utrzymaniem, dodatkowo w 2018 roku kupił synowi konsolę do gry P. S. za 1614 zł i komputer A. za 606 zł. W następnym roku kupił dziecku piłkę, buty i rękawice bramkarskie.

Pozwany zatrudniony jest jako kierowca i osiąga wynagrodzenie na poziomie 2.600 zł brutto miesięcznie. Ponosi stałe koszty związane z bieżącym utrzymaniem na poziomie, których nie byłby w stanie pokryć bez pomocy finansowej konkubiny i rodziny. Nie ma możliwości uiszczania na rzecz syna alimentów na wyższym poziomie niż ustalony.

(odpowiedź na pozew k. 40-44).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni M. P. urodzony (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego M. K. (1) i R. P.. Małżeństwo rodziców małoletniego rozwiązane zostało wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 1 lutego 2017 roku, w sprawie sygn. Akt VIRC 592/16 – bez orzekania o winie.

Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim powodem powierzono matce ojcu zaś władzę rodzicielską ograniczono do prawa współdecydowania o istotnych sprawach dziecka w procesie wychowania, kształcenia i leczenia.

Obowiązek alimentacyjny pozwanego określono na kwotę po 600 zł miesięcznie. Ustalono kontakty ojca z synem w weekendy, święta oraz ferie i wakacje.

Małoletni M. miał wówczas 7 lat, był dzieckiem zdrowym, prawidłowo się rozwijał. Nie chorował przewlekle i nie wymagał specjalistycznego leczenia. Koszty jego utrzymania były adekwatne do wieku i etapu rozwoju, dodatkowo powiększone o koszty sportowych zajęć ogólnorozwojowych. Dziecko trenowało piłkę nożną, nadto matka dokonywała zakupu odpowiedniej odzieży sportowej i obuwia. Uczęszczał odpłatnie na basen, oraz salę zabaw. Koszty jego utrzymania kształtowały się wówczas na poziomie 1000-1.200 zł miesięcznie.

M. K. (2) mieszkała z synem i pracowała w szkole na stanowisku kierownika organizacyjno-gospodarczego. Zarabiała 4.200 zł brutto miesięcznie. Dodatkowo prowadziła własną działalność gospodarczą (sklepiki szkolne), z której uzyskiwała dochód około 1.700 brutto miesięcznie.

Poza kosztami związanymi z bieżącym utrzymaniem siebie i dziecka, spłacała kredyt zaciągnięty wspólnie z pozwanym na mieszkanie w wysokości miesięcznej raty 460-470 zł. Ponościła miesięczne opłaty za telewizję i internet około 90 zł, telefon 80 zł, a nadto spłacała pożyczkę z zakładu pracy zaciągniętą na potrzeby domu w kwocie 180 zł miesięcznie.

Pozwany R. P. mieszkał z rodzicami, w ich mieszkaniu i pracował jako kierowca zawodowy. Uzyskiwał dochód w wysokości 2.300 brutto miesięcznie. Ponościł wydatki związane z bieżącym własnym utrzymaniem, oraz opłacał czynsz za mieszkanie nabyte wspólnie z matką powoda w wysokości 365 zł miesięcznie, energię elektryczną w kwocie 80-90 zł miesięcznie oraz gaz w wysokości około 60 zł miesięcznie. Nie ponosił kosztów zamieszkiwania z rodzicami. Otrzymywał od nich pomoc finansową około 200-300 zł miesięcznie, a nadto matka ponosiła koszty utrzymania jego samochodu.

(dowód: akta Sądu Okręgowego w Olsztynie sygn. VIRC 592/16)

Obecnie małoletni M. ma niespełna 11 lat, jest uczniem czwartej klasy szkoły podstawowej. Nadal uczęszcza na odpłatne zajęcia piłki nożnej. Koszt tych zajęć to obecnie kwota 70 zł miesięcznie. Matka dodatkowo ponosi koszty dojazdu syna na turnieje piłkarskie i dokonuje dwa razy w roku zakupu sprzętu treningowego na łączną kwotę około 480 zł. Od 3 lat dziecko bierze udział w turnusach piłkarskich. Koszt turnusu w okresie letnim to kwota 700 zł, zaś w okresie zimowym 400 zł.

Z uwagi na fakt iż dziecko miało lęk przed zamaczaniem się w wodzie, korzystał również z zajęć na basenie, których miesięczny koszt wynosił około 230 zł. Od listopada 2020 roku w związku z sytuacją epidemiczną w kraju zajęcia się nie odbywają.

Małoletni powód korzysta dwa razy w tygodniu z korepetycji z języka angielskiego. Kosz jednej lekcji (godzina zegarowa) to 40 zł (miesięcznie 320 zł) oraz korepetycji z matematyki na które uczęszcza raz w tygodniu. Kosz lekcji (godzina zegarowa) to również kwota 40 zł (miesięcznie 160 zł).

Dziecko od około 3 lat uczestniczy w zajęciach terapii sensorycznej w związku ze zdiagnozowanym u niego schorzeniem neurologicznym, które powoduje, że ma problem z koncentracją, równowagą, słyszeniem, ma również stwierdzoną nadwrażliwość na dotyk.

Korzysta z zajęć sensorycznych oferowanych przez szkołę, ale ponieważ są one niewystarczające matka zapewnia dziecku możliwość terapii w gabinecie prywatnym, której koszt to kwota około 360 zł miesięcznie.

Zaburzenia słuchu u dziecka spowodowały, że przedstawicielka ustawowa sfinansowała synowi terapię w gabinecie prywatnym (terapia J.), która jednak nie przyniosła zamierzonego rezultatu. Po około półrocznej przerwie od zakończenia tej terapii matka rozpoczęła ponownie leczenie zaburzeń słuchu dziecka w Centrum (...) w O., gdzie po wykonaniu szeregu odpłatnych badań zalecono dziecku korzystanie (podczas nauki w szkole) ze specjalnego aparatu słuchowego, który poprawia jego koncentrację i pomaga w skupieniu się i nauce. Matka w grudniu 2020 roku dokonała jego zakupu za kwotę 5.900 zł. Pozwany odmówił partycypowania w kosztach jego zakupu.

Małoletni wymaga leczenia ortodontycznego. Ma założony aparat na górne zęby, którego koszt wyniósł 3.600 zł. W ciągu najbliższych kilku miesięcy będzie miał założony aparat na dolne zęby i koszt będzie wynosił również kwotę około 3.000 zł.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej, wydatki na terapię k.10-15, zaświadczenie o terapii sensorycznej i jej kosztach k.16, opinia (...), zaświadczenie uczniowskiego klubu sportowego i szkoły k.20 -22,109-113 udział w zajęciach pływania k.23, wysokość opłat szkolnych k.25, zaświadczenie o konieczności leczenia ortodontycznego i jego przewidywanych kosztach k.108, koszty leczenia ortodontycznego k. 163-165, koszty konsultacji słuchowej k.171, korespondencja sms stron k. 172)

Matka małoletniego M. K. (1) ma obecnie 38 lat. Mieszka z małoletnim powodem w mieszkaniu, które stanowiło wspólność małżeńską z pozwanym. Pracuje w Szkole Podstawowej (...) w M. na stanowisku kierownika gospodarczego z wynagrodzeniem miesięcznym około 4.200 zł netto.

Aktualnie nie posiada dodatkowego dochodu, działalność gospodarczą – prowadzenie sklepików szkolnych zakończyła z uwagi na brak dochodu i kłopoty lokalowe.

Ponosi koszty związane ze spłatą kredytu mieszkaniowego w wysokości około 540 zł miesięcznie (termin spłaty kredytu przypada na 2035 rok) oraz uiszcza opłaty za telewizję i internet w wysokości około 90 zł miesięcznie.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej k. 175-178, zaświadczenia o wynagrodzeniu k. 26, zaświadczenie szkoły o okresie prowadzenia działalności przez przedstawicielkę ustawową k.140,116-117,128, decyzja k.33, zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej k.115, wysokość dochodów przedstawicielki ustawowej z tytułu prowadzenia działalności.131-137, stan rachunku bankowego przedstawicielki ustawowej k.151).

Pozwany R. P. ma 41 lat. Od 1 lutego 2021 roku zatrudniony jest na czas nieokreślony na stanowisku kierowcy w firmie transportowej mającej siedzibę w K.. Jego wynagrodzenie z tego tytułu wynosi 2.900 zł brutto miesięcznie. Wcześniej w okresie od października 2017 roku do czerwca 2020 roku również pracował jako kierowca w firmie transportowej za wynagrodzeniem 2.600 zł brutto.

W okresie od września 2019 roku zamieszkiwał z partnerką w wynajmowanym mieszkaniu, za które opłaty łącznie z mediami wynosiły miesięcznie kwotę około 1.600 zł, z czego pozwany pokrywał połowę kosztów (około 800 zł). Partnerka pozwanego wyjechała za granicę i pozwany od około roku mieszka z rodzicami w ich mieszkaniu. Z tego tytułu dokłada rodzicom do kosztów utrzymania mieszkania (czynsz, energia elektryczna) kwotę 300-400 zł miesięcznie.

Ponosi miesięcznie koszty około 300 zł z tytułu dojazdów do pracy w K..

Dodatkowo uiszcza z tytułu kosztów utrzymania mieszkania, które zajmuje powód z matką kwotę około 450 zł miesięcznie (czynsz 370 zł, opłata za gaz 70 zł na dwa miesiąca, opłata za energię elektryczną 90 zł za dwa miesiące).

Ponosi koszty utrzymania telefonów z internetem w kwocie 325 zł miesięcznie.

Dodatkowo uiszcza składki dobrowolnego ubezpieczenia swojego w wysokości po 79 zł i małoletniego powoda w kwocie po 156 zł miesięcznie.

Pozwany spotyka się z synem w terminach ustalonych przez sąd. Poza alimentami sporadycznie kupuje synowi części garderoby. W 2018 roku zakupił dziecku konsolę do gry za kwotę około 1.600 zł i tablet za kwotę około 700 zł.

Rodzice małoletniego powoda prowadzą aktualnie postępowanie sądowe o podział majątku wspólnego. Postanowieniem tutejszego sądu z dnia 18 marca 2021 roku (sygn..akt INs 218/18) lokal mieszkalny, który zamieszkuje przedstawicielka ustawowa z powodem został jej przyznany na wyłączną własność z obowiązkiem spłaty pozwanego kwotą 77.000 zł. Postanowienie nie jest prawomocne.

Na początku 2021 roku pozwany otrzymał od rodziców darowiznę kwoty około 80.000 zł na zaspokojenie swoich potrzeb mieszkaniowych.

(dowód: zeznania pozwanego k. 178-179, zaświadczenia o zarobkach k. 78,161, wydatki pozwanego za usługi telefoniczne k.50-55, koszty ubezpieczenia k.57,59-60, wydatki pozwanego za odzież i zakup konsoli i komputera k. 61–66, umowa najmu k.68-74, wydatki za energię elektryczną i opłat eksploatacyjnych za lokal, stan rachunku bankowego pozwanego k.162.)

Sąd zważył co, następuje:

W myśl przepisu art. 138 kro podstawą zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego jest zmiana stosunków. Zmiana stosunków oznacza bądź to zmianę w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, bądź też w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Oceniany przez pryzmat wyżej powołanych przesłanek ustawowych zakres obowiązku alimentacyjnego może być zmniejszany lub zwiększany, adekwatnie do zmian w sytuacji uprawnionego lub zobowiązanego.

Przez zmianę stosunków na tle realiów niniejszej sprawy należy rozumieć zarówno istotne zwiększenie potrzeb uprawnionego jak i zmianę możliwości zarobkowych pozwanego w porównaniu ze stanem istniejącym w tym zakresie w dacie ustalenia poprzednio obowiązującej wysokości świadczenia.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci przedłożonych w sprawie dokumentów, których wiarygodność skutecznie nie była kwestionowana oraz niespornych twierdzeń stron, Sąd przyjął iż istnieją uzasadnione podstawy do podwyższenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec małoletniego powoda, choć nie w zakresie przez niego wskazanym.

Powód znajduje się w okresie intensywnego rozwoju, co związane jest z jego wiekiem, potrzebami bytowymi, edukacją i niewątpliwym jest, że te usprawiedliwione potrzeby zmieniły się i istotnie wzrosły przez okres blisko 4 lat od ustalenia poprzedniej wysokości alimentów.

Sytuacja małoletniego uległa zmianie. Nie ulega kwestii, że w przypadku dziecka zdrowego, niespełna 7 - letniego jego potrzeby związane były głównie z bieżącym utrzymaniem w zakresie mieszkania, wyżywienia, ubrania, nauką wczesnoszkolną , natomiast obecnie małoletni ma problemy zdrowotne, uczy się w szkole korzystając z dodatkowych odpłatnych zajęć i jego zakres usprawiedliwionych potrzeb w stosunku do wyżej wymienionych zwiększył się istotnie.

Wiąże się to z dodatkowymi kosztami tj. wyprawką i zakupem podręczników, ale i intensywnym rozwojem fizycznym, umysłowym. Dziecko powinno w tym wieku mieć możliwość korzystania z różnego rodzaju dodatkowych, pozaszkolnych zajęć edukacyjnych, rozwojowych, które w większości są odpłatne.

Przede wszystkim jednak wskazać należy, że sytuacja zdrowotna dziecka jest trudna. Wymaga on stałej terapii sensorycznej w związku z zaburzeniami neurologicznymi. Korzysta z niej w możliwym zakresie nieodpłatnie w szkole, ale ponieważ jej zakres jest niewystarczający uczęszcza na terapię w gabinecie prywatnym i jej koszt wynosi około 360 zł miesięcznie.

Zaburzenia słuchu spowodowały konieczność zakupu dziecku wysokospecjalistycznego aparatu słuchowego, który pomaga mu w koncentracji w grupie osób, umożliwia naukę i przyswajanie wiedzy. Zakup aparatu poprzedzony był licznymi badaniami, które były odpłatne. Koszt zakupu aparatu wyniósł kwotę około 6000 zł. Koszt wizyty kontrolnej związanej eksploatacją aparatu to kwota 180 zł.

Dziecko chce się uczyć, uczy się dobrze i korzysta z dodatkowych odpłatnych zajęć przedmiotowych (matematyka, angielski) żeby uzyskiwać możliwie najlepsze wyniki. Ich koszt miesięczny to kwota około 500 zł.

Małoletni jest otyły, uczęszcza na odpłatne zajęcia piłkarskie, których koszty w ostatnich trzech latach znacznie wzrosły z związku z uczęszczaniem przez małoletniego na turnusy piłkarskie.

Małoletni korzysta również z odpłatnych zajęć pływackich na basenie, które obecnie z uwagi na stan epidemii zostały zawieszane.

Z uwagi na stwierdzoną wadę zgryzy dziecko wymaga kosztownego leczenia ortodontycznego, które będzie trwało około 2,5 roku. Ma założony aparat ortodontyczny na dolne zęby. Jego koszt wyniósł kwotę około 3.600 zł i w najbliższym czasie będzie wymagał założenia aparatu na zęby górne. Koszt drugiego aparatu to również kwota około 3.600 zł.

Sytuacja osobista i zarobkowa matki małoletniego w zasadzie nie uległa zmianie. W dalszym ciągu jest zatrudniona w Szkole Podstawowej jako kierownik gospodarczy i choć jej wynagrodzenie z tego tytułu zwiększyło się bo obecnie wynosi około 4.200 netto miesięcznie, to bez swej winy nie posiada już dodatkowego dochodu z działalności gospodarczej, którego wysokość łącznie z wynagrodzeniem za pracę w dacie ustalenia dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego pozwanej wynosiła właśnie około 4.200 netto.

Uzyskiwane wcześniej dochody, dodatkowo z działalności gospodarczej umożliwiały jej pokrywanie praktycznie samodzielnie bardzo wysokich utrzymania dziecka związanych z jego zdrowiem, rozwojem fizycznym i edukacją.

W ocenie sądu ciężar, jaki matka małoletniego ponosi w związku z wychowaniem dziecka, jest duży i należy przyjąć, że M. K. (1) swój obowiązek alimentacyjny wypełnia dodatkowo w znacznym zakresie poprzez osobiste starania w opiece i wychowaniu syna, dlatego ciężar finansowy utrzymania powoda powinien być w większym stopniu przerzucony na drugiego rodzica zobowiązanego do alimentacji, który jest wolny od codziennej pieczy nad dzieckiem.

Zdaniem Sądu matka małoletniego w ramach swoich możliwości zarobkowych i majątkowych robi wszystko, na tyle na ile ją stać, aby małoletni mógł rozwijać się prawidłowo. Zapewnia mu adekwatne do wieku rozrywki, możliwość korzystania odpłatnych zajęć przedmiotowych szkolnych albowiem małoletni jest ambitny i chce osiągać jak najlepsze wyniki w nauce. Dodatkowo matka stara się diagnozować dziecko, jeździ z nim na badania, uczestniczy w terapii albowiem małoletni ma problemy neurologiczne, które w poważnym stopniu utrudniają mu prawidłowy rozwój. Zaburzenia koncentracji, równowagi, słuchu, nadwrażliwość na dotyk, lęki powodują, że konieczne jest uczestnictwo dziecka w dodatkowych zajęciach edukacyjnych, zakup odpowiedniego sprzętu i możliwość rozwoju fizycznego (piłka nożna, basen)

Sytuacja pozwanej od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów uległa poprawie. Wprawdzie nadal pracuje jako kierownca, jednakże jego wynagrodzenie wzrosło. W dacie ustalenia obowiązku alimentacyjnego na dotychczasowym poziomie zarabiał 2.300 brutto miesięcznie, obecnie zarabia 2.900 zł brutto miesięcznie.

Jego obowiązki miesięczne z tytułu bieżących wydatków nie uległy zmianie.

Wprawdzie pozwany twierdzi, że aktualnie w związku z zamieszkiwaniem z rodzicami przekazuje im kwotę 300-400 zł tytułem częściowego udziału w tych kosztach, czemu jednak sąd nie dał wiary albowiem pozostaje to w logicznej sprzeczności z otrzymaną przez pozwanego darowizną od swoich rodziców tj. kwotą 80.000 zł na zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych.

Pozwany poza małoletnim powodem nie ma na utrzymaniu innych osób. Jest kierowncą zawodowym z wieloletnim stażem, pracował również na trasach międzynarodowych. Nie potrafił wytłumaczyć sądowi dlaczego nie poszukuje pracy za wynagrodzeniem, choćby w wysokości otrzymywanej obecnie na terenie M.. Byłoby to racjonalne, z uwagi na okoliczność, że nie ponosiłby kosztów z tytułu dojazdów do pracy. Wobec powyższego w ocenie sądu nie wykorzystuje on w pełni swoich możliwości celem poprawy sytuacji finansowej.

Pozwany nie neguje dolegliwości zdrowotnych swojego syna i konieczności jego leczenia jednakże w całej rozciągłości neguje ponoszone z tego tytułu przez przedstawicielkę ustawową wydatki. Nie interesuje się jednak możliwymi, dostępnymi sposobami terapii i nie weryfikuje związanych z tym kosztów ograniczając się wyłącznie do nie popartego faktami stwierdzeniami, że są one za wysokie.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego, że kłopoty dziecka ze słuchem występowały również w dacie ustalenia obowiązku alimentacyjnego na dotychczasowym poziomie i wydatki z tym związane były już brane pod uwagę przez sąd, stwierdzić należy, że jest on całkowicie chybiony. Rzeczywiście dziecko miało wcześniej kłopoty ze słuchem, ale nie było wówczas diagnozy przyczyny tych kłopotów a ich leczenie – nieodpłatne - sprowadzała się do wycięcia trzeciego migdała i drenażu wentylacyjnego uszu.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że przez okres blisko 4 lat od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpił istotny wzrost potrzeb małoletniego powoda, związanych przede wszystkim z jego rozwojem fizycznym, stanem zdrowia, leczeniem oraz tym samym koniecznością prowadzenia terapii, co uzasadnia podwyższenie zasądzonej kwoty alimentów.

W ocenie Sądu kwota, do jakiej zostały zwiększone alimenty - 800 zł, przy jednoczesnym udziale matki małoletniego powoda w jego utrzymaniu, przystaje z jednej strony do obecnych potrzeb małoletniego, a z drugiej do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Alimenty podwyższone zostały w stopniu niższym od żądania pozwu, albowiem mają one na celu sfinansowanie usprawiedliwionych potrzeb dziecka, a nie wszystkich wydatków związanych z jego utrzymaniem.

Z tych względów na podstawie art. 138 kro Sąd orzekł jak w sentencji, w pozostałej części powództwo oddalając jako zbyt wygórowane (punkt I i II wyroku).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 roku, poz. 1025 ze zm., j.t.) i art. 102 kpc , z uwagi na charakter sprawy nie obciążając pozwanego kosztami sądowymi i procesu (punkt III i IV wyroku).

Sąd zobligowany treścią art. 333 § 1 pkt 1 kpc w punkcie IV wyroku orzeczeniu co do alimentów nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego,
3. za 14 dni lub z apelacją

M., dnia 14 maja 2021 roku